

Nora Iuga
DEKLICA S TISOČ GUBAMI

prevedel Aleš Mustar
izbor Nora Iuga in Aleš Mustar

Avtobus z grbavci
(2001)

sam tava po nebu

v mojem mestu raste kot ovnov rog
zavita korenina
v mojem mestu je stol
s katerega nihče
ne doseže tal
pssst tišina
sam piše svojo pesem
vidi kako se koncu ulice
približuje ladja
vidi črno vodo ki se počasi širi
vidi koder neke deklice
ovit okrog posušenega prsta
sam tava po nebu
mora priti do meke
da bi kupil jabolka
si zamišljate pesnika klasičnega tipa
ki sesa pri prsih svoje muze
mladostnika ki z ogromnimi nogami tava
po hrani za rajno dušo svoje matere
sam piše in sopiha
ko bom razprl svoje krilo
lahko pride vesoljni potop

sam si plačal električno si me spraševala

se še spomniš minodora
kako si ob jutrih trkala na mojo grbo
in se je notri slišalo šumenje nila
in palmovci in majhni rumeni gadi
kot damske podvezice
in ramzesov glas
pravkar prebujen iz spanca
ravno ko je sanjal o tebi
v svojih trikotnih spodnjicah
v katerih je mežikalo božje oko
se spomniš kako sva skupaj hodila v službo
kako sva jedla preste s sezamom
in si si ti malce dvigala noč z oči
sam si plačal električno si me spraševala
bila si sramežljiva jaz sem te vlekel za nos
všče mi je bila tvoja tema
čofotal sem v njej
vse dokler nisem prišel do druge poloble
tam me je čakalo dvajset fantičev
šilili so svinčnike
hoteli so vedeti kaj počne ramzes
odgovarjal sem jim da govori po telefonu

sam sedi na zobozdravniškem stolu

v avtobusu neka grba
nagovori drugo grbo
ugani kdo bo zmagal na volitvah
nekateri si prostor naredijo s komolci
drugi igrajo na orglice
jaz sedim na zobozdravniškem stolu
od tebe ki jezdiš po arizoni
pričakujem novico
želim si da bi mi pustila
vsaj tvoje uho
da bi vanj spraznil svoj vosek
jaz sem sam
sam navadna svinja
tuširam se brez tebe
praskam se brez tebe
moji nohti so topi
ah kuhinjski noži
ki te ne ubogajo
pomislim na tvoj rdeči klobuček
pod nogami teče asfalt
pod kolesi tečeta dve pasji polovici

sam išče elohima

šel sem na jez
da si z oblačil otresem življenje
obupan sem
kot zapuščeni šimpanz
od tebe nobenih novic
ne najdem elohima
ne vem kam sem ga dal
v škatli z orodjem je ostal samo zarjavel žebelj
le kakšen sam sem jaz
svojo osebnost sem pustil
v avtobusu na sedežu pri oknu
ne vidi se je a se jo čuti
topla je in voljna
kot sirova pita
hotel sem ti jo dati
za pokušino
da z mano razveseliš
zobe in jezik
tri noči sem ves čas prešteval
neskončne so ovce gospodove
rad bi da se vrneš s svojimi kotalkami
s svojo maškarado s premagano smrtjo
kako praktičen je ta por
traja dlje od vrtnice

sam stari naredi kaj spravi me iz zapora

stojim pri zidu objokovanja
in preštevam svoje prste
dva je odnesla voda
eden se je vtaknil v izpušno cev
dva se borita med sabo
kot dve zapuščeni ženski
včasih zaslišim katerega kričati
sam stari naredi kaj
spravi me iz zapora
tako žejen sem svobode
kot čreda bizonov
na sledi velike reke

in minodora mi je pela romance

kako srečen sem bil pri petnajstih
ko se nisem sramoval čustev
ko sem vsem na očeh
poljubljal pasji smrček
in se zaljubljal v mono lizo
imel sem nedolžno nedozorelo telo
kot neobdelana zemlja
jedel sem kosmulje
prijajali so apostoli s cvetovi jablan v roki
in mi pomagali prečkati železniško progo
ah noči s svojimi luknjami
z božjim usmiljenjem
prijajali so in odhajali
jokalo se je ob zidovih
kot urinirajo psi
in minodora mi je pela romance
veselil sem se življenja
nad menoj je bilo zvezdnato nebo –
in moralni zakon v meni

minodora sanja o samu

mama mi je rekla:
minodora ne misli več na sama
ko greš na tržnico
misli na zelje in rebrca
bodi spodobna ženska
kaj kot da beethoven sem ji rekla
ne bi ves čas razmišljal kot da ne bi
tudi njemu ves čas pel ptič v glavi?
dobro je rekla mama toda beethoven
in je vzela v roke krpo za prah
in začela brisati genijeva ušesa
in to samo zato ker me ima
da bi pisala o tebi
tako kot me ima da bi kihnila
ali zazehala
včeraj ponoči sem sanjala o tebi
imel si otroka z mačjo glavo
bil je ljubek kot prvomarčevski obesek
kričal si na ves glas
»pridite da boste videli skozi kaj vse gre
premikajoči se kamen do lepe statike«
res velika reč
da se pozabiš pokloniti
pred spanjem

sam in psička na bulvarju ferdinand

šel sem na sprehod
s psičko draculo
po bulvarju ferdinand
bil je velik in rdeč trušč
dracula je postajala vse manjša
morda se je topila
kot košček masla na soncu
preplaval sem
dardanele in bospor pa gibraltar
kot bi lizal tri karamele
različnih barv
kje si ljubi sam
se je zaslišalo izpod postelje
in po vrsti so začele prihajati
moje bivše ženske
sedemintrideset jih je bilo
vse z nagobčniki
vse odpeljane na striženje
jaz pa sem se veselil kot otrok
kar sline so se mi cedile
ko sem nad glavo zagledal
božji spolni ud
ki brizga po mojem čelu

minodora je bila majhna zelena muha

o bog kakšen pakt sem sklenil s tabo
da mi vržeš helikoptersko lestev
ravno ko sem na ustih niagare
kako rahel spanec imaš
da me slišiš kako jočem
v koloniji zapornikov
položi si na dlan ta avtobus z grbavci
in ga ponesi po vrtovih z nardo in jasminom
pripoveduj mi zgodbe hvali me
na primer »kako lep si sam
ljubi moj pri tebi nisem našla
nobene krivde«
da bom čutil nihanje mehke vode
glasbo ki privre iz tvojih prstov
in jaz se bom spomnil
kako sem stal z izmučenim
med dvema vrbama
in je bila minodora majhna zelena muha
ki je enemu za drugim zlezla pod hlače
in se vrtela okrog paličice
kot propeler ki te ponese proti nebu

izmučeni dela v nočni izmeni

ko sva bila še majhna
sva z mojim izmučenim bratom
ob večerih hodila ven ko je bila luna
in molila da se vrne mama
z onega sveta
izmučeni dela v nočni izmeni
jaz v dnevni
tako si lahko
med seboj izmenjava ženske
one imajo zašite oči
na obraz si zlivajo mleko
in tam čepijo
do naslednjega dne
ob zori je v njeno sobo
prihajala luna
in molila
videl sem kako nama rastejo nohti
na nogah
na nesrečo sva se rodila mrtva
pazila sva da naju na polju
ne bi ujelo sonce
da nama ne bi padel
denar iz ust
imela sva srečno življenje
stara sva bila sedem let
in sanjala da bova zbežala v ameriko

izmučeni sesa in spi

daj mi že enkrat mir
mi je zavpil izmučeni
ko sem mu rekel
pojdi v mesto
in si kupi kakšno revijo
izmučeni sesa in spi
in verjame da je bila mama
krava
nekoč v nebesih
znala je vse pravljice
dokler ni odšla
onkraj črne vode
vzpenjala se je in vzpenjala
bila je srečna
odtrgala je košček sonca
in vso noč žvečila
izmučeni se je gugal
med njenimi nogami
name je pozabil
zamenjal me je s svetim duhom

sam ima slutnje

lepo bi bilo obiskati benetke
pomisli sam ko čaka avtobus
in mu vrtnica v roki prikimava
a se bojim škornja
ki se mršči na soncu
sam ima slutnje vidi svoj pisalni stroj
in svoje prste ki mirno počivajo poleg
kot jedilni pribor med drobtinami
vidi dežnik in druga majhna orodja
polna odrekanj ki mu pomagajo
čez vodo ne da bi se zmočil
ko urinira
za vogali recitirajo grbavci
in ogromni skalpel zaboden
v tako pohlevno tako ženstveno tkivo
bi lahko do jutri počakal
na zadnji dež iz sanj ostarele kokosove palme
in po tej cesti ki pelje do morja
bi se še dalje kotalili
ponošen klobuk in vsi ostanki preteklosti
nekega imperija

sam je zmeren anarh

benedikt se drži za zgornji drog
sam se drži za spodnji drog
benedikt je višji in bolj bel
sam je nižji in bolj črn
najbolj bel od vseh
je terente
lastnik knjigarne concordia
po klasifikaciji velikega sociologa linnéja
obstajajo anarhi anarhisti in monarhi
benedikt tava da bi ustrelil terenteja
ne potrebujem anarhističnih otrok
kriči sam zato pusti mojega monarha pri miru
vsak oven potrebuje zid
sam je zmeren anarh
raje razbije šipo
toda zgolj s čim takšnim ne prideš v zgodovino

sam bi rad igral na flavto

sam noče več razmišljati
o velikih težavah
sam hoče igrati na flavto
lepo je to jutro
ko se lastovka vrne v svoje gnezdo
jaz sem majhna sirota
kot smrkelj
tu naokoli ni nobenega angela
da bi me obrisal s svojim večnim krilom
zavidal sem mu da se oblači
po modi iz petdesetih
poslal mi je svoja oblačila
da bi jih nosil leta 2000
zunaj mi ostanejo samo prsi
ki kot hrt zbežijo
proti drugim galaksijam
tam so moji sorodniki
imajo siesto govorijo vice
jejo pecivo
slišim jih kako brez postanka tečejo
iz mojih pokvarjenih pip

sam in prikazen

včeraj ponoči so me v snu
praskali nohti iz biserovine
posajeni na obrežju nila
slekel sem oblačila
in se pripravljaj na plavanje
ko je prišla prikazen
s klobukom iz klobučevine
povešenim čez eno oko
in prosila odpuščanja
imel sem jih trideset
in podgana je dojila mladiče
vsake toliko sem posesal
bal sem se da je ne zmotim
minodora me ni slišala
in izmučeni tudi ne
benedikt je oglušljivo igral
v frančiškanski kapeli
iz mojih oblačil na bregu so se rojevali črvi
tako ljubki so bili
ljubil sem jih kot vnuke
bil sem sočuten in reven
vedel sem da bom umrl v italiji

minodorino pismo samu

kje hodiš dragi sam
po katerih boljših sejnih
po katerih predmestjih
jahajoč ptico pevko
kdo ti maha z roko
kdo ti je z dlani
si razpeti jezus
slišim te iz zraka recitirati
melanholično pesem
si majhen užaloščen in nor
ima me da bi jokala zate
saj veš kako požrešni so vrabci
zdaj goltajo
tvojo rožnato grbo
pustijo te na železniški postaji
da počakaš na delavski vlak
kako dober oče si
ker dovoliš svojim otrokom da pridejo k tebi
stojiš pri miru ko ti umivam glavo
ker renčiš in cmokaš
skačeš v ristanču
in kako te pogrešam